

בש"פ 7830/17 - חסין אלעביאת נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7830/17

לפני: המבקש:
כבוד השופט נ' הנדל
חסין אלעביאת

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר

בשם המבקש: עו"ד ותד אחמד סיף

החלטה

1. מונחת בפניי בקשת רשות לערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (עמ"ת 14231-10-17, כבוד השופט י' פ' אקסלרד), בגדרה התקבל ערר המדינה על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (54206-08-17, כבוד השופט א' דורון), לפיה המבקש ייעצר באזוק אלקטרוני, בהפקדה כספית, ובפיקוח ערבים.

המבקש מואשם בכך שארגן וניהל הסעות של שוהים בלתי חוקיים, תוך גביית תשלום עבור ההסעה, וזאת במשך תקופה של כשלושה שבועות. בחודש אוגוסט 2017 זיהו את המבקש שוטרי מג"ב בעת שהוא נוסע ברכבו עם מספר אנשים, אולם המבקש לא עצר והחל להימלט בנסיעה פרועה. בשלב מסוים נטש המבקש את הרכב ונמלט ברגל, ונעצר רק לאחר שישה ימים בירושלים. המבקש הודה בעבירות המיוחסות לו.

עמוד 1

בית משפט השלום קבע שיש לעצור את המבקש במעצר בית מלא בפיקוח אלקטרוני, תחת פיקוח צמוד של אחד מהערבים אמו ואחיו של המבקש, יחד עם חתימה על ערבות של כל אחד מהערבים בסך 25,000 ש"ח והפקדת מזומן בסך 25,000 ש"ח. החלטתו זו של בית משפט השלום נשענה על התסקיר החיובי לפיו ניתן לשחרר את המבקש לחלופה של מעצר בית בבית אמו, וכן על היעדר הרשעות קודמות של המבקש. בית משפט השלום לא הסתפק בהמלצת שירות המבחן אלא הורה כאמור על מעצר באזוק אלקטרוני יחד עם פיקוח אנושי.

בית המשפט המחוזי סבר כי לא הוענק משקל דיו למסוכנות המבקש. לגישת בית המשפט המחוזי, מעשיו של המבקש חמורים ביותר, במיוחד נוכח העובדה שהמבקש חבר לאחרים באופן המצביע על מסוכנות מוגברת. בהתאם הגיע בית המשפט המחוזי למסקנה שיש לעצור את המבקש עד תום ההליכים, וכי אין חלופת מעצר אשר תיתן מענה למסוכנות המבקש.

המבקש סבור כי בית המשפט המחוזי טעה והתייחס אך לחומרת העבירה כביסוס למסקנתו בדבר מסוכנותו של המבקש, על כן ביקש להרשות לו לערור על החלטה זו.

2. המקרה אינו קל וברור להכרעה. לו סברתי כי נפלה טעות משפטית בהחלטת בית המשפט המחוזי, היה מקום לשקול את קבלת הבקשה. אולם, בסופו של דבר, מעשיו של המערער שהוכחו לכאורה מצדיקים את התוצאה אליה הגיע בית המשפט המחוזי. ודוק, צודק הסניגור כי אין להתעלם משיקולים נוספים כגון היעדר עבר פלילי ותסקיר חיובי, בבוא בית משפט להחליט בבקשת מעצר עד לסיום ההליכים. ואולם, לעיתים על אף קיומם של שיקולים שתומכים בתוצאה של שחרור או מעצר באזוק אלקטרוני, המסוכנות העולה מחומרת המעשים מטה את הכף לכיוון קבלת בקשת המערער.

בענייננו אכן מעשיו לכאורה של המבקש מגלים פן של חומרה. אין צורך להכביר מילים בסכנה הנשקפת לציבור מהסעת שוהים בלתי חוקיים במשך מספר שבועות, כאשר הנוסעים נטולים אישור כניסה. כפי שבית המשפט המחוזי הוסיף, אף עם חלק מקבוצה זו הגיע בשל מצוקה כלכלית, אין לשלול תרחישים חמורים יותר. המבקש לכאורה עסק בניהול וארגון, ולא רק בהסעת השוהים הבלתי חוקיים. כך המסוכנות ברורה. לצורך הכרעה בבקשה אף אוסיף כי לא ניתן להתעלם מהתנהלות המבקש במפגש עם אנשי מרות. דהיינו, כדי להתחמק ממעצרו נהג בפזיזות ורשלנות, ואף ברח במשך תקופה של שישה ימים עד שנתפס. הנה כי כן הצטברות העובדות בכתב האישום מעוררת שאלה האם ניתן לסמוך על המבקש כי יכבד את התנאים של אזוק אלקטרוני. אין לשלול את גישת בית המשפט המחוזי כי קיימים חששות רלוונטיים ברמה שמבססת התערבות בהחלטת בית משפט השלום. אזוק אלקטרוני אינו מתאים לכל מקרה, וכדי לבחון את העניין כמובן העובדות הרלוונטיות בכתב האישום עומדות במרכז ההכרעה.

3. מטעמים אלה אני מורה על דחיית הבקשה.

ניתנה היום, כ"ח בתשרי התשע"ח (18.10.2017).

ש ו פ ט

עמוד 2
